

Sufinansira
Evropska unija

Youth Bridges
Budapest

ŠETNJA KROZ ISTORIJU

Jevrejski život, holokaust i
građansko sećanje u
Budimpešti

Samovođena gradska šetnja kroz sećanje,
isključivanje i građansku odgovornost

GRADOVI PAMTE DRUGAČIJE

Zamisli da prvi put stižeš u Budimpeštu...

Izlaziš iz metroa, prelaziš prometan trg, prolaziš pored kafića i radnji i nastavljaš ulicama punim ljudi. Ništa na prvi pogled ne nagoveštava da su ova mesta nekada bila povezana s nekim od najmračnijih događaja u istoriji grada.

Ipak, gradovi su puni slojeva.

Zgrade oko tebe bile su svedoci generacija života, odluka, sukoba i preobražaja. Neke priče su vidljive kroz spomenike i memorijale. Druge žive samo na fotografijama, u dokumentima ili ličnim sećanjima. Mnoge ostaju gotovo nevidljive dok ih neko ne pokaže.

Pre manje od jednog veka, ove iste ulice bile su deo grada u kome je isključivanje postepeno postajalo normalno. Političke odluke uticale su na to gde ljudi mogu da žive, rade, uče i kreću se. Komšije su se našle razdvojene novim pravilima i ograničenjima. Javni prostori dobili su nova značenja. **Poznata mesta postala su mesta neizvesnosti, preživljavanja i gubitka.**

Ova promena se nije dogodila preko noći. Nastajala je kroz niz odluka, propisa i kompromisa koji su polako menjali svakodnevni život.

Ova šetnja te poziva da istražiš Budimpeštu kroz te slojeve. Duž rute naići ćeš na mesta povezana sa životom zajednice, zatočeništvom, akcijama spasavanja, javnim pamćenjem i sećanjem. Neka mesta i danas nose jasne tragove prošlosti. Druga deluju sasvim obično.

Dok hodaš, obrati pažnju ne samo na to šta se ovde dogodilo, već i na to šta je danas vidljivo, a šta nije.

KAKO DA KORISTIŠ OVU BROŠURU?

Ova brošura zamišljena je kao **samovođena gradska šetnja** kroz mesta povezana sa **Drugim svetskim ratom**, **holokaustom**, te javnim sećanjem u Budimpešti. Duž rute naići ćeš na QR kodove koji vode do kratkih digitalnih aktivnosti, audio-materijala ili interaktivnih pitanja za razmišljanje. Jednostavno **skeniraj QR kod** kamerom telefona da otvoriš sadržaj.

Ne uključuje svaka stanica digitalnu aktivnost. Neki trenuci su zamišljeni za posmatranje, tišinu ili lično razmišljanje. Sama brošura sadrži glavnu priču ture. Digitalni elementi treba da prodube doživljaj, a ne da ga zamene.

Šta će ti biti potrebno

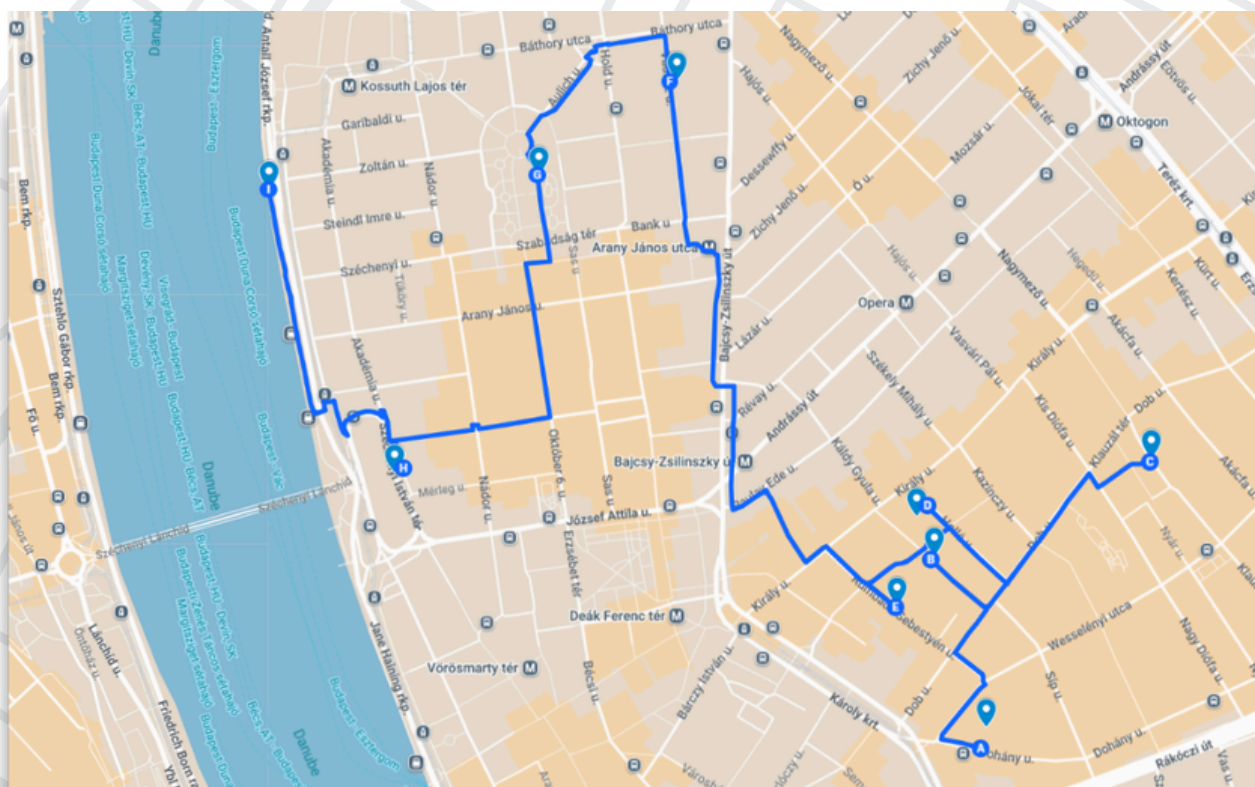
- pametni telefon s pristupom internetu
- slušalice ili bubice (preporučeno)
- cipele u kojima ti je udobno

Vodič kroz ikonice

- 🎧 Audio: poslušaj kratku istorijsku naraciju ili zvučni sadržaj
- 👁️ Posmatranje: pažljivo osmotri okolni prostor, arhitekturu ili spomen-obeležja
- 💬 Razmišljanje: zastani i razmisli o pitanju ili ličnom utisku
- 📱 Interaktivna stanica: skeniraj QR kod da otvoriš digitalni sadržaj ili aktivnosti

Ne žuri tokom šetnje. Neka mesta su veoma uočljiva. Druga je lako prevideti. Cilj nije samo da naučiš istorijske činjenice, već i da primetiš kako sećanje u današnjem gradu postoji — ili nestaje.

PREGLED RUTE

Ova ruta vodi kroz centralnu Peštu, kroz mesta povezana sa jevrejskim životom pre i tokom Drugog svetskog rata, Budimpeštanskim getom, akcijama spasavanja i današnjim javnim sećanjem. Neke stanice su poznata javna mesta, dok je druge lakše prevideti. Cilj nije predstavljanje turističkih znamenitosti, već preispitivanje toga kako poznati gradski prostori nose teške istorije i osporavana sećanja.

Skeniraj da pratiš rutu
na telefonu

SINAGOGA U ULICI DOHÁNY

Jevrejski život, isključivanje i pripadanje

Danas je sinagoga u ulici **Dohány** jedna od najposećenijih znamenitosti Budimpešte i najveća sinagoga u Evropi. Već sama njena veličina priča važnu priču. Kada je završena 1859. godine, jevrejska zajednica Pešte naglo je rasla i igrala sve važniju ulogu u privrednom, kulturnom i intelektualnom životu grada.

Kraj oko sinagoge postao je jedan od najživljih delova Budimpešte. Jevrejske porodice živele su ovde rame uz rame sa nejevrejskim komšijama, vodeći radnje, radionice, kafiće, izdavačke kuće i preduzeća. Početkom dvadesetog veka jevrejski građani bili su duboko integrisani u život mađarske prestonice.

Stojeći danas ovde, teško je zamisliti koliko se dramatično život promenio u svega nekoliko decenija.

Uspon antisemitizma tridesetih godina 20. veka postepeno je ograničavao prava i mogućnosti jevrejskih građana. Novi zakoni uticali su na zapošljavanje, obrazovanje i svakodnevni život. Ono što je nekada delovalo trajno — ideja da je jevrejsko stanovništvo Budimpešte neodvojivi deo grada — postajalo je sve neizvesnije.

Do 1944. godine, nakon nemačke okupacije Mađarske, situacija se naglo pogoršala. U roku od nekoliko meseci progoni su se pojačali, hiljade ljudi su deportovane, a ovaj kraj postao je jedno od središta borbe za opstanak.

Interaktivna stanica

Istraži kako se isključivanje postepeno uvlačilo u svakodnevni život.

Skeniraj i istraži:

- Jevrejski život pre Drugog svetskog rata
- postepeno isključivanje
- svakodnevica pod antijevrejskim zakonima

 Razmišljanje: Šta čini da se neko oseća da pripada gradu?

➔ Sledeća stanica

Kreni ka kompleksu Gozsdu Udvar ulicom Kazinczy. Stani u središnje dvorište Gozsdu Udvara, otprilike na pola puta između ulica Király i Dob.

Približno vreme hoda: 5 minuta.

GOZSDU UDVAR

Svakodnevni život i njegovo narušavanje

Danas je Gozsdu Udvar jedan od najživljih zabavnih delova Budimpešte. Restorani, barovi i kafići ispunjavaju pasaže, a hiljade posetilaca prolazi kroz kompleks svake nedelje. Ipak, zgrade oko tebe prvobitno nisu bile namenjene turizmu ni noćnom životu.

Dvorište je izgrađeno početkom dvadesetog veka kao stambeno-poslovni kompleks koji povezuje nekoliko ulica nizom međusobno povezanih pasaža.

Mnoge jevrejske porodice živele su i radile u ovom kraju. Okolina je bila puna malih radnji, zanatlija, trgovaca i stručnjaka.

Sve se promenilo tokom poslednjih meseci Drugog svetskog rata. Krajem 1944. ovaj kraj postao je deo **Budimpeštanskog geta**. Hiljade ljudi bilo je prisiljeno da živi u pretrpanim uslovima na relativno malom prostoru. Stanovi predviđeni za jednu porodicu odjednom su primali mnogo više ljudi nego što je ikada bilo zamišljeno. Hrane je bilo sve manje, bolesti su se lako širile, a neizvesnost je obeležila svakodnevni život.

Posle rata kraj se ponovo polako menjao. Decenijama kasnije mnoge zgrade su renovirane i prenamenjene i vremenom su postale deo rastuće četvrti noćnog života. Danas posetioči često prolaze kroz ova dvorišta i ne sluteći koliko su različitih priča ovi zidovi videli.

Posmatranje

Tu zastani na trenutak i osmotri dvorišta oko sebe.

Koji detalji čine da ovaj prostor danas deluje otvoreno, društveno i povezano? Sada zamisli isto mesto pod ograničenjima, u pretrpanosti i strahu.

Razmišljanje:

Koliko brzo jedan običan prostor može da se promeni kada ljudi izgube slobodu kretanja?

➔ Sledeća stanica

Iz Gozsdu Udvara izađi ka ulici Dob i nastavi do trga Klauzál.

Približno vreme hoda: 3–4 minuta.

TRG KLAUZÁL

Pretrpanost, preživljavanje i gubitak

Na prvi pogled, trg **Klauzál** izgleda kao običan trg u kraju. Deca se igraju na igralištu, stanari prelaze park na putu kući, a ljudi sede na klupama ili se nalaze s prijateljima. Ništa odmah ne nagoveštava da je ovo nekada bilo jedno od najvažnijih mesta unutar **Budimpeštanskog geta**.

Klauzál je bio jedan od retkih otvorenih prostora unutar geta. Preko njega su ljudi prolazili tražeći hranu, razmenjujući informacije, tragajući za rođacima ili samo pokušavajući da na nekoliko trenutaka pobegnu iz pretrpanih zgrada. Iako su uslovi postajali sve teži, život se ovde nastavljao u kakvom god obliku je mogao. Ljudi su i dalje čekali u redovima, razgovarali, brinuli i pokušavali da sačuvaju neki osećaj normalnosti.

Danas je trg ponovo javno mesto okupljanja. Ipak, tragovi njegove ratne istorije ostaju skriveni u okolnom prostoru.

Posmatranje

Pre nego što nastaviš dalje, pokušaj da pronađeš spomenik posvećen žrtvama Budimpeštanskog geta. Zastani i pažljivo ga osmotri.

Koje detalje su autori spomenika odlučili da uključe? Koliko je vidljiv u svakodnevnom životu trga?

Interaktivna stanica

Čim pronađeš spomenik, saznaj zašto je baš ovo mesto postalo jedno od najvažnijih mesta sećanja povezanih s getom.

Skeniraj QR kod

Razmišljanje

Pre nego što si pronašao spomenik, da li bi pretpostavio šta se ovde dogodilo?

➔ Sledeća stanica

Sa trga Klauzál kreni ka ulici **Király**.

Vreme hoda: približno 4–5 minuta.

OSTATAK ZIDA GETA

Granice usred grada

Dok danas hodaš ovim ulicama, teško je zamisliti da se ovaj deo grada nekada nalazio na ivici zatvorene i strogo kontrolisane zone.

U novembru 1944. godine **Budimpeštanski geto** uspostavljen je u **Jevrejskoj četvrti**. Više od 70.000 ljudi bilo je zatočeno na relativno malom prostoru grada. Ulice koje su nekada bile otvorene za sve odjednom su postale deo ograđenog prostora odvojenog od ostatka Budimpešte.

Za razliku od nekih istorijskih zidina građenih kao neprekidne kamene strukture, granica geta stvorena je od samog grada. Postojeće zgrade, dvorišta, ograde, kapije i privremene barijere spojene su u sistem kontrolisanih ulaza. Stražari su nadzirali kretanje, a samo je ograničen broj ljudi smeo da pređe granicu.

Geto je postojao svega nekoliko meseci, a ipak je iz temelja promenio živote desetina hiljada ljudi.

Posle rata barijere su nestale. Ulice su ponovo otvorene, saobraćaj se vratio, a svakodnevni život postepeno je nastavljen. Danas većina posetilaca prolazi ovim krajem i ne primećujući da prelazi ono što je nekada bila jedna od najznačajnijih granica u ratnoj Budimpešti.

Zato su ovakva mesta posebno važna. Podsećaju nas da sistemi isključivanja nisu uvek obeleženi monumentalnom arhitekturom. Ponekad nastaju kroz administrativne odluke, privremene barijere i pravila koja menjaju način na koji se ljudi kreću kroz poznate prostore.

Istraživanje mape

Uporedi grad koji danas vidiš sa granicama koje su ovde postojale 1944. godine.

Skeniraj QR kod

Razmišljanje

Kada pogledaš mapu, osvrni se ponovo oko sebe.

Da ne znaš istoriju, da li bi te išta u okolnim ulicama navelo na pomisao da je ovo nekada bila ivica zatvorene i kontrolisane zone?

Sledeća stanica

Nastavi kroz područje nekadašnjeg geta do **ulice Rumbach Sebestyén**.

Vreme hoda: približno 3–4 minuta.

SINAGOGA U ULICI RUMBACH

Razaranje i preobražaj zajednice

Sinagoga u ulici Rumbach stoji usred kraja koji je nekada bio jedna od najživljih jevrejskih četvrti Budimpešte. Kada je završena 1872. godine, okolne ulice bile su dom rastuće zajednice koja je snažno doprinosila privrednom, kulturnom i društvenom životu grada.

Sinagoga je bila više od verske građevine. Bila je deo šire mreže porodica, komšija, organizacija, svakodnevnih navika i zajedničkih tradicija koje su pomagale ljudima da osete povezanost jednih s drugima.

Tokom **kasnih 1930-ih i ranih 1940-ih**, ovaj svet našao se pod sve većim pritiskom. Nova ograničenja uticala su na to gde jevrejski građani mogu da rade, studiraju, putuju i učestvuju u javnom životu. Krajem 1944, kada je četvrt postala deo Budimpeštanskog geta, svakodnevica se svela na pretrpanost, neizvesnost i preživljavanje.

Sinagoga je preživela rat, ali mnogi ljudi koji su ovoj građevini davali smisao nisu. Decenijama je stajala uglavnom neiskorišćena, odražavajući duboke promene koje su zahvatile kraj oko nje.

Danas je obnovljena zgrada ponovo deo kulturnog pejzaža Budimpešte. Podseća nas da su zajednice više od fizičkih prostora. Zgrade mogu da traju vekovima, ali odnosi i navike koji ih oživljavaju daleko su krhkiji.

Posmatranje

Pogledaj sinagogu i okolne ulice.

Osim same zgrade, koje tragove života zajednice i danas možeš prepoznati u ovom kraju?

Razmišljanje

Šta zajednicu čini jakom? Zgrade, institucije, tradicija ili odnosi među ljudima?

➔ Sledeća stanica

Nastavi prema **Trgu slobode** i području **Staklene kuće**.

Približno vreme hoda: 10–12 minuta.

STAKLENA KUĆA

Pojedinačno delovanje i odgovornost

Zgrada danas poznata kao Staklena kuća prvobitno je bila industrijski objekat. Tokom poslednjih meseci Drugog svetskog rata, međutim, postala je jedno od najvažnijih središta akcija spasavanja u Budimpešti.

Posle nemačke okupacije Mađarske u martu 1944. progoni su se naglo pojačali. Hiljade Jevreja tražile su bilo kakav oblik zaštite koji bi im pomogao da izbegnu deportaciju, prinudni rad ili nasilje. Staklena kuća postala je jedno od mesta gde se ta zaštita ponekad mogla naći.

Švajcarski diplomata Carl Lutz, a s njim i njegove kolege koristili su zgradu za izdavanje zaštitnih dokumenata i organizovanje pomoći ljudima koji su tražili utočište. Diplomacijom, pravnom dovrtljivošću i ličnom hrabrošću proširili su švajcarsku zaštitu daleko izvan onoga što je prvobitno bilo odobreno.

Veliki deo posla spasavanja činili su papirologija, spiskovi, pečati, potpisi i pregovori. Ipak, ti administrativni postupci mogli su da odluče hoće li neko živeti ili umreti. Dokument izdat u pravo kancelariji, sa pravim pečatom, mogao je biti dovoljan da zaštiti čoveka od deportacije.

Zgrada je ubrzo postala pretrpana ljudima koji su se nadali dokumentima ili skloništu. Uslovi su bili teški, ali Staklena kuća nastavila je da radi kao središte zaštite do kraja rata.

Carl Lutz se često pamti po hrabrosti, ali u ovoj priči učestvovali su i mnogi drugi: lokalni volonteri, službenici, pomoćnici, diplomate i obični građani.

Staklena kuća podseća nas da istoriju ne oblikuju samo politički lideri i vojni komandanti. Ponekad na nju utiču i ljudi unutar institucija koji odlučuju da ograničenu moć koju imaju iskoriste da pomognu drugima.

Interaktivna stanica

Istraži kako je diplomatska zaštita funkcionisala unutar sistema progona.

Skeniraj QR kod

Razmišljanje

Da li pojedinačni postupci mogu nešto da promene unutar nepravednog sistema?

➔ Sledeća stanica

Nastavi prema **Trgu slobode**.

Približno vreme hoda: 8-10 minuta.

TRG SLOBODE

Sećanje, tumačenje i javni prostor

Trg slobode jedan je od najneobičnijih javnih prostora u Budimpešti. Na prvi pogled deluje kao prijatan gradski park okružen impresivnim zgradama. Ljudi šetaju pse, sede na klupama, prelaze trg na putu do posla ili zastanu na kafi u blizini.

Ipak, ovaj trg je i jedan od pejzaža sećanja o kojima se u gradu najviše raspravlja. Za razliku od mnogih memorijalnih mesta posvećenih jednom događaju ili istorijskom periodu, Trg slobode okuplja spomenike nastale u različitim trenucima i iz različitih političkih pobuda. Zato ovde više tumačenja istorije postoji jedno pored drugog u istom prostoru.

Dva spomenika posebno su važna za razumevanje ovih rasprava. **Sovjetski spomenik oslobođenja** podignut je ubrzo posle Drugog svetskog rata i odaje počast sovjetskim vojnicima poginulim u bici za Budimpeštu. Decenijama je odražavao zvanično tumačenje iz socijalističkog perioda: Sovjetski Savez kao oslobodilac Mađarske od nacističke vlasti.

Nekoliko koraka dalje stoji **Memorijal žrtvama nemačke okupacije**, otkriven 2014. godine. Spomenik prikazuje Mađarsku kao anđela koga napada nemački orao. Njegovi tvorci zamislili su ga kao spomen svima koji su stradali tokom nemačke okupacije Mađarske.

Ipak, mnogi istoričari, preživeli i građanske grupe kritikovali su spomenik. Tvrdili su da Mađarsku prikazuje pre svega kao pasivnu žrtvu i da ne priznaje dovoljno ulogu mađarskih vlasti u progonu i deportaciji mađarskih Jevreja.

Ove rasprave podsećaju nas da spomenici ne čuvaju samo istoriju. Oni je tumače. Svaki spomenik ističe određene delove prošlosti, dok druge ostavlja u drugom planu. Trg slobode nas zato poziva da razmišljamo ne samo o samim istorijskim događajima, već i o tome ko priča njihove priče, kako su predstavljene i zašto različita tumačenja ponekad postoje uporedo na istom mestu.

👁️ Posmatranje

Pronađi na trgu ova dva spomenika:

- Sovjetski spomenik oslobođenja
- Memorijal žrtvama nemačke okupacije

Zastani i pogledaj oba.

Šta prikazuju?

Po čemu se razlikuju?

➡ Sledeća stanica

Kreni ka Dunavu i nastavi do Lančanog mosta.

Vreme hoda: približno 5-6 minuta.

LANČANI MOST

Razaranje, podela i obnova

Danas je **Lančani most** jedan od najprepoznatljivijih simbola Budimpešte. Kada je otvoren 1849. godine, bio je prvi stalni most koji je povezao Budim i Peštu i pomogao da se dva odvojena gradska središta pretvore u jedan grad.

Gotovo čitav vek most je bio simbol povezivanja, kretanja i modernizacije. Ljudi su preko njega išli na posao, trgovali, posećivali rodbinu i kretali se kroz grad.

To se promenilo tokom poslednjih meseci Drugog svetskog rata. Nemačke trupe u povlačenju digle su 18. januara 1945. u vazduh Lančani most, zajedno s ostalim velikim mostovima preko Dunava. Konstrukcija se srušila u reku, a kretanje između Budima i Pešte postalo je izuzetno teško.

Razaranje je pogodilo svakodnevni život. Porodice su bile razdvojene, komunikacija otežana, a Dunav je ponovo postao prepreka umesto spone.

Most je ponovo otvoren u novembru 1949, gotovo pet godina kasnije. Njegova obnova postala je jedan od simbola oporavka Budimpešte posle rata. Most koji danas vidiš zato je istovremeno istorijski i obnovljen: čuva izgled i simboličku ulogu prvobitne konstrukcije, a ujedno svedoči o naporu grada da posle razaranja ponovo uspostavi vezu.

Gledajući most danas, teško je zamisliti Dunav bez njega. Ipak, nekoliko godina upravo je to bila stvarnost za stanovnike Budimpešte.

Interaktivna stanica

Ovaj most danas izgleda celovito.

Ali 1945. godine više nije postojao u ovom obliku.

Pogledaj kako je ovo mesto izgledalo na kraju rata

Skeniraj QR kod

➔ Sledeća stanica

Nastavi dunavskom promenadom do memorijala **Cipele na obali Dunava**.

Približno vreme hoda: 5–7 minuta.

CIPELE NA OBALI DUNAVA

Žrtve i sećanje

Bronzane cipele duž Dunava spadaju među najprepoznatljivije memorijale Budimpešte. Za razliku od mnogih spomenika, ne prikazuju vojskovođe, političke ličnosti ni herojske pobeđe. U središtu su obični ljudi čiji su životi nasilno prekinuti.

Memorijal čuva sećanje na Jevreje ubijene na obalama Dunava tokom poslednjih meseci Drugog svetskog rata. Krajem 1944. i početkom 1945. pripadnici milicije Strelastih krstova izvodili su pogubljenja duž reke. Žrtvama je često naređivano da izuju cipele pre streljanja. Cipele su u to vreme bile vredna imovina koja je mogla ponovo da se upotrebi ili proda. Ubijeni su nestajali u reci, ostavljajući za sobom samo predmete koje su nosili.

Memorijal, koji su stvorili filmski reditelj Can Togay i vajar Gyula Pauer, namerno izbegava veliku simboliku. Umesto apstraktne poruke, poziva posetioce da zamisle pojedinačne živote. Različiti modeli i veličine cipela ukazuju na različite uzraste, zanimanja i lične priče. Neke deluju elegantno, druge praktično. Neke kao da pripadaju odraslima, druge deci.

Tu uz većinu cipela ne stoji nijedno ime. To odsustvo je značajno. Memorijal ne traži od posetilaca da se sete jedne osobe. Traži da razmisle o hiljadama izgubljenih života i bezbrojnim pričama koje nikada nisu do kraja zabeležene.

Istovremeno, i sama lokacija je važna. Dunav je jedno od obeležja Budimpešte. Povezuje različite delove grada i često se vezuje za lepotu, kretanje i trajanje. Smestivši memorijal ovde, autori su ličnu tragediju povezali s prostorom koji ostaje u središtu svakodnevnog života Budimpešte. Mnogi posetioци ostavljaju cveće, sveće ili kamenčiće među cipelama. Drugi samo tiho stoje i gledaju u reku.

Pre nego što završiš turu, odvoj nekoliko trenutaka da u tišini posmatraš memorijal. Ovde nema zadatka koji treba obaviti ni jednog ispravnog tumačenja do kog treba doći. Ponekad je najsmisleniji odgovor jednostavno zastati, gledati i sećati se.

👁️ Posmatranje

Daj sebi vreme da polako prošetaš duž memorijala.

Obrati pažnju na različite oblike i veličine cipela.

💭 Razmišljanje

Šta čini odsustvo vidljivim u javnom prostoru?

Sledeće stanice nema.

Ovde možeš ostati koliko god želiš.

KRAJ RUTE

Hvala ti što si učestvovao u ovoj šetnji.

Tokom rute istraživao si Drugi svetski rat ne kroz bojišta i vojne događaje, već kroz ulice, zgrade, trgove i javne prostore Budimpešte. Mesta koja si posetio pokazala su kako političke odluke oblikuju živote običnih ljudi i kako se veliki istorijski događaji doživljavaju u ljudskoj razmeri.

Ruta je istakla i različite vidove kulturnog nasleđa. Neka mesta čuvaju vidljive tragove prošlosti kroz memorijale, spomenike ili istorijske zgrade. Druga danas deluju sasvim obično, iako su nekada bila povezana s važnim događajima i iskustvima. Zajedno, ova mesta čine deo zajedničkog nasleđa grada i pomažu nam da razumemo kako prošlost i dalje utiče na sadašnjost.

Priče s kojima si se putem susreo otvaraju pitanja koja su i danas važna. Kako društva reaguju kada isključivanje postane normalno? Kakvu odgovornost pojedinci nose unutar većih sistema? Kako teške istorije treba pamtiti i predstavljati u javnom prostoru? I čiji glasovi postaju deo tog sećanja?

Na ova pitanja možda ne postoji jedan jedini odgovor. Različiti ljudi, zajednice i generacije često različito tumače prošlost. Ipak, susretanje s tim perspektivama važan je deo razumevanja i istorije i savremenog građanskog života.

Dok napuštaš rutu, razmisli o mestima koja su važna u tvojoj zajednici. Koje priče ona pričaju? Koje istorije ostaju vidljive? A koje rizikuju da budu zaboravljene?

Hvala ti što si hodao, posmatrao i razmišljao s nama.

Sufinansira
Evropska unija

Ovu brošuru pešačke ture izradila je organizacija Youth Bridges Budapest u okviru projekta Empower Youth Explore Stories (EYES).

Kontakt

Hidak Ifjúsági Alapítvány
info@youthbridgesbudapest.org

Pronađi nas

<https://www.youthbridgesbudapest.org>

<https://www.tiktok.com/@youthbridgesbudapest>

https://www.instagram.com/youthbridges_budapest/

<https://www.facebook.com/youthbridgesbudapest>

<https://explorestories.eu/>

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

(Project code: 2024-2-DE04-KA220-YOU-000293002)